

leam / kubho ta kinnro olli minna / ja sai
suis Moabi kunninga P. laki jure. Se
sainna Palaf piddi suis Pileamit nenda
kui pissut jöillema / miis ta mitte enne ei
joudnud ta jure tulia / ogga temmal oli
kui ennem teggemist / kui sedda asja ütles
wotta; se jäi nisammoti. Kunningas läks
ogga Pileamiga sedda tööd etterwõtma /
wispärrast kemma teist ottilasitud canese
jure kutsuda. Kunningas lastis keif wal
mistada ärza / mis ühe sure ohwri tarwis pid
di minnema / ja wiis sedda prohwetit ühe
sure mäe peäle / et sesamma seält sai keif
sedda Israeli rahwast ja ta keri ärrawa
data. Suis panni Jehowa keif need san
nad Pileami kubho mis ta piddi üllestäki
ma sest Israeli rahwast; selged head ase
jad räkis ta suis sestammast rahwast. Et
olli enneminne kunnistamine kui ärra
wandamine; sepärrast sai kunningas Palaf
ka wiihakaks Pileami peäle ja katsus keifi
piddi

piddi ja keifis palkus sedda sata sedda rahwast ärr
rawanduma. Kes teab mis se prohwet ollets wõt
nud tehha / kui ep ollets Jummal isse sedda mit
te õppetanud ja neid sanno temma kubho panud;
ogga et Jehowa isse sedda olli õppetamas / suis
wõistnud ta muud / kui need keige tallimad proh
weti-tulutamisjed sest rahwast üllestägida. Se
keige üllem õmmeti neistsammust prohwetit-fuluta
mistist / on kü se mis temma Messias üllestägis
sedda wiis; Ma nään sedda / ogga ei mitte nüüd /
ma watan temma peäle / ogga ei mitte ligaidalt;
Üks täht kääb wälja Jakobist ja kunninga
keif kouseb ülles Israelist / ja peksab mahha
Moabi ma wärstid ja rikub keif Ammoni
rahwast ärra. Kes ep olnud parremat asja
Palaf kunniga melest / kui sedda / suis läks ta
seält mäelt ärra omma teed / ja prohwet piddi ni
sammoti ta jälle omma male minnema / kui ta kolm
forda omne Israelit-rahwast sat õnnistanud. Et
ta sanud nenda sedda rahwast ärrawanduda / kui
kui Palaf tahtis / ja ta isse kü sedda ollets teinud /
kui ep Jehowa ei ollets tulnud keelma / ja
parremaid sanno temma
kubho panud.

Enne